

РЕШЕНИЕ

№ 7046

гр. София, 23.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 31.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **6248** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК във вр. с чл.68 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр/.

Образувано е по жалба на С. Л. Г. срещу Решение №308/06.06.2022 г. на Комисия за защита от дискриминация - 5-членен заседателен състав, постановено по преписка №57 по описа за 2021 г., с което се: 1) установява, че А. Е. К. - началник на 04 група „Криминална полиция“ - О. К., Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при 06 РУ - СДВР, не е извършил тормоз при упражняване правото на труд по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по защитените съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. признаци „пол“ и „лично положение“, по отношение на С. Л. Г.; 2) установява, че Л. Г. Г. - разузнавач в 04 група „Криминална полиция“ - О. К., Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при 06 РУ - СДВР, не е извършил тормоз при упражняване правото на труд по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр по защитените съгласно чл.4, ал. 1 от ЗЗДискр признаци „пол“ и „лично положение“, по отношение на С. Л. Г.; 3) установява, че 06 РУ - СДВР, представлявано от началника, не е извършило нарушение на права по Глава втора, Раздел I, чл.17 и чл.20 от ЗЗДискр по защитените съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗДискр признаци „пол“ и „лично положение“, по отношение на С. Л. Г.; и 4) оставя без уважение жалба с вх. №44-00-799/10.03.2021г. и допълнение към нея с вх. №44-00-1183/13.04.2021г., подадени от С. Л. Г..

С жалбата се иска отмяна на решението, като са развити доводи, че същото е

незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния закон, като необосновано и в несъответствие с процесуалния закон. Оспорват се изводите на Комисията за неосъществен състав на дискриминация при упражняване правото на труд по защитените признаци „пол“ и „лично положение“. Жалбоподателят излага и аргументи, че в нарушение на чл. 170 и чл. 171 от АПК, заседателният състав на КЗД не е събрал необходимите доказателства, а в решението си се е позовал на твърдения на ответниците в административното производство, касаещи период след подаване на жалбата. Твърди, че в оспореният акт при обсъждане на положените дежурства не се отчита времето, през което се полагат те. Сочи, че комисията е отхвърлила твърденията за неоснователно намаляване на възнаграждението ѝ, без ясни мотиви. Жалбоподателят моли оспореното решение да бъде отменено. Алтернативно, заявява искане оспореният акт да бъде отменен, а преписката да бъде върната за ново разглеждане. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Жалбоподателят С. Л. Г., в съд.з. чрез адв. Й., поддържа жалбата. Претендира за направените по делото съдебни разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираните адвокатски възнаграждения от заинтересованите страни.

Ответникът - Комисия за защита от дискриминация, чрез процесуалния си представител юриск. Г. и в представено от него писмено становище, оспорва жалбата. Претендира за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна - А. Е. К., чрез пълномощника си адв. Б., изразява становище за неоснователност на подадената жалба. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Заинтересованата страна - Л. Г. Г., чрез пълномощника си адв. Д., изразява становище за неоснователност на подадената жалба. Сочи, че служителят на МВР Г. следва да полага ежемесечно 24-часови дежурства и времето, в което тя ще бъде включена в графика за дежурства изцяло се съобразява с реалното ѝ присъствие на работното място. Законодателят е регламентирал времето за почивка, дадено след такова 24-часово дежурство. Твърди се, че Г. като сочи даденото дежурство на 08 март, търси по-благоприятни условия на труд, в сравнение с останалите служители в тази структура на МВР. Длъжностните характеристики на служителите, заемащи длъжността на жалбоподателя са едни и същи, затова този довод не представлява дискриминация спрямо нея. Въпросът за намаляване на възнаграждението е решен с влязъл в сила съдебен акт и по него няма данни за наличие на дискриминация. С оглед гореизложеното моли за отхвърляне жалбата.

Заинтересованата страна - началника на Об РУ-СДВР, чрез юриск. Д., изразява становище за неоснователност на подадената жалба. Моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана по съображения изложени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на СДВР. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Като взе предвид изложеното в жалбата, становищата на страните и като прецени по реда на чл.235 ГПК във вр. чл.144 АПК събраните по делото писмени доказателства, Административен съд София-град, 31 състав, прие за установено от фактическа страна следното:

Производството пред Комисия за защита от дискриминация е образувано въз основа на жалба вх. №44-00-799/10.03.2021г., подадена от С. Г. - инспектор в Криминална полиция в 06 РУ-СДВР. В нея е посочено, че на работното си място служителката е подложена на психически тормоз и явно дискриминационно отношение, за което е подала жалба в МВР, но въпреки изтеклите срокове не е получила отговор. Сочи още, че междуременно върху нея се оказва постоянен психически тормоз с цел да бъде унижена, което ѝ причинило и здравословни проблеми. Конкретните обстоятелства, поради които счита, че спрямо нея тенденциозно се демонстрира дискриминационно поведение са посочени в жалбата, а именно в 04 КГ при 06 РУ-СДВР никога не била оценявана /СУЦ/ с отлична оценка, въпреки че има 13 години и 6 месеца трудов стаж в МВР, получава най-сложните преписки - домашно насилие, сексуално насилие, заплахи за убийство и др.; дава ежемесечно 24-часови дежурства; проверява карантинирани лица, връчвала предписания на болни и др.; ходи на задържания и довеждания на лица; докладва в СРП; в разговори началник-сектор и началник-група ѝ казвали, че не четат нейните докладни, защото са „перфектни“ и не гледат сроковете ѝ, предвид, че никога не е имала просрочие и че нямат забележки към работата ѝ. Докато всички нейни колеги, които са от мъжки пол се оценяват с оценка - б, включително и такива в изпитателен срок. Сочи, че СУЦ се изготвя от К.. Протокола за изготвянето му не ѝ се е представил за подпис, предвид че има право на възражение по оценката. От пет години работи в „Криминална Полиция“, но все още е V-та степен. Сочи, че нейни колеги от мъжки пол със същия или по-малък трудов стаж са IV-степен. При отсъствие на началник-група се изготвя заповед за заместване от колега. Всички колеги /с изключение на инсп. М., но по негово изрично желание/ включително и служител с три години стаж са замествали началник-група, като единствено Г. не е замествала. Твърди, че дискриминация има и в случаите, когато се разпределят преписки; заповедта да се яви единствено тя в неприсъствен ден /видно от сведение/ - „за да ми е гадно“; упоменаване на пола ѝ като „служител който трябва да извърши дадена дейност заради пола си“ и др. Посочва, че психическия тормоз, на който е подложена на работното ѝ място е описан в приложените документи. След подаване на жалбата ѝ до МВР той се увеличил, като конкретни примери за това са: започната дисциплинарна проверка срещу нея за несъществуващо нарушение на служебната дисциплина; на 27.02.2021г. била 24-часово дежурство/същото се дава веднъж месечно/ и на 08.03.2021г. отново била писана на такова, въпреки, че е единствена жена в групата /сочи, че в случая няма закононарушение, но е виден неприкрит субективизъм/; на 05.03.2021г. уведомила по телефона началник-група, че е с повишено кръвно налягане и е в болничен /твърди, че той е запознат с този неин проблем, предвид, че наскоро пак повишила кръвното по време на работа/, при което той със неприкрит заплашителен тон я попитал кой е издал болничния лист и ѝ казал „ще видим тая работа, няма да ти се размине“; официално изискване на записи от камери за видеонаблюдение в магазин „К.“ в който Г. пазарувала хранителни продукти по време на болничен /сочи, че нормативната уредба не го забранява/, като в

случая твърди, че субективното е, че записи се изискват при данни за престъпление, не за лични цели и мотиви. Предвид гореизложеното и на основание чл.50 от ЗЗДискр. моли КЗД да образува производство и да установи дали е дискриминация по полов признак по отношение на нея и да постанови преустановяване на нарушенията до установяване на положение на равно третиране, както и да наложи предвидените в закона санкции или принудителни административни мерки.

В допълнение с вх. №44-00-1183/13.04.2021г. С. Г. е посочила, че през м. февруари 2021г. Г., замествайки началник-група К. изготвил график за 24-часови дежурства за м. март. През този месец той определил, че Г. трябва да даде 2 броя дежурства /от общо 4бр. дежурства за групата месечно/, от които едното е на 08.03.2021 г. при положение, че е единствена жена в групата. Счита, че се оказва психически тормоз при упражняването на правото на труд, разпределят й се много преписки, като бройка и сложност, получила е заповед от Г. да се яви единствено тя в неприсъствен ден; започната е дисциплинарна проверка срещу Г. за несъществуващо нарушение на служебната дисциплина по докладна записка от Г., при подаден от нея сигнал за нарушение от страна на Г., не се образувала преписка или проверката не открива нарушения от негова страна. Предвид, че е жена не участвала в специализирани полицейски операции - те били само за мъже. Това е решение на К.. Според заявеното от него „аз съм жена и трябва да пиша, мъжете са за навън“. Счита, че в случая има явна дискриминация, но и неравно третиране, предвид, че СПО или други излизания ангажират малка част от работното време, докато „писането“ предполага голяма служебна натовареност. Уточнява, че това може да бъде проверено на база брой разпределени преписки. Съответно получава най-малко финансово възнаграждение. На 07.04.2021г. разбрала, че К. е изготвил предложение на 08.03.2021г. с което намаляла сумата, която получава за специфични условия на труд от 171 лв. на 38 лв. Твърди, че същото предложение е незаконосъобразно и ще сезира компетентните институции за това, предвид, че тези суми се отпускат за оперативна работа, която изпълнява стриктно и по ежегодно утвърден план, като брой дела и др. Счита, че предложението е дискриминационно, защото е факт, че в групата имало служител без дела - П., който получавал 171 лв. по предложение на К., а в структурата имало и други такива служители, включително и самия К., които нямат никакви дела, но получават сумата от 171 лв. Счита, че в този конкретен случай върху нея се оказва и психически тормоз, който е с цел да я накара да се премести от структурното звено. Сочил, че относно това, че К. показва дискриминационно отношение към лица от женски пол е факта, че преди около 3 години в групата, под ръководство на К. имало служител Р.. При пет служители от мъжки пол, същата била предложена и командирована в друга група от К., след което тя била обидена и се преместила.

По повод жалбата е образувано производство по преписка № 57/2021 г. Проведено е проучване по реда на чл. 54 и сл. от ЗЗДискр. и на страните е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката материали.

В хода на производството е получено становище с вх. №16-11-23/27.05.2021г. от комисар М. М. - началник на 06 РУ - СДВР, в което се сочи, че за претенцията си по отношение на коректността на оценките си и изложеното несъгласие, Г. като служител на МВР е запозната, че работата й се оценява на всяко шестмесечие, по

изложени общи критерии за криминална полиция, заложен за всички РУ. След съставяне на протокол с оценките на всички служители в група и сектор, същите се запознават срещу подпис в протокол, като при несъгласие е дадена възможност всеки несъгласен служител да жали съответната оценка пред директора на СДВР. М. сочи, че до момента не му е известно да е имало писмено възражение за оценката си инспектор Г.. По отношение на „сложността“ на получаваните преписки от страна на инспектор Г., а именно изброените „домашно насилие, сексуално насилие, заплахи за убийство и др.“, се сочи, че всички служители от групата получават подобни преписки, като няма правило от вида преписка да съставлява специфично направление на отработващия служител. От наблюденията които М. има, груповия началник създава организация за равна натовареност на служителите в група 04 КП „О. купел“, където заема щат за разузнавач Г.. Твърди се, че по отношение на общата натовареност, се наблюдава, по-голяма средна натовареност на останалите служители в групата, тъй като С. Г., често пъти излизала в платен болничен отпуск. Соци, че така наречените „сложни“ случаи се отработват с приоритет от линейните групи. В случая, съобразно цитираните деяния, а именно „сексуално насилие и заплахи за убийство“ то това е 01 група „Престъпления против личността“. От 01.01.2021г. до момента на депозиране на писменото становище С. Г. положила 5бр. 24-часови дежурства. Останалите служители на 04 КП СПКП при 06 РУ-СДВР положили следните дежурства: инсп. К. К. има 5 броя положени 24-часови дежурства и 6 на разположение, инсп. Л. Г. има положени 4 броя 24-часови дежурства и 8 на разположение. За същия период инспектор М. М. има 18 бр. дежурства на разположение /за почивни и празнични дни/. Уточнява, че последният не дава двадесет и четири часови дежурства поради здравословни причини. За сравнение инспектор С. Г. има 8 бр. дежурства за разположение /за почивни и празнични дни/. По време на обявеното извънредно положение в Република България, свързано с противоепидемичните мерки и необходимостта служители на МВР да връчват предписания на лица поставени в задължителна 14/10 дневна карантина, всички служители от криминална полиция взели участие. По отношение на текущите задачи за провеждане на СПО по направление на линия и такива на териториален признак, както и задачи свързани със задържане и довеждане на лица установени, като извършители на престъпление или такива, за които има данни, че извършили престъпление, вземат участие всички служители от състава на КП. От извършена деловодна справка в деловодството на 06 РУ - СДВР има регистрирани заповеди за задържане от инспектор Г. - общо 7 броя за периода от юни 2019г. /от тогава заема длъжност в 04 КП О. купел/ до момента на становището. За справка същия период от време инспектор М. М. има изготвени 8 бр. заповеди за задържане, инспектор Л. Г. има изготвени 18 бр. заповеди за задържане. В задълженията на всеки оперативен работник, а в това число и на Г., влиза при разпределяне на материал, по който има елемент на спешност, лично оперативния работник да докладва материалите в прокуратурата. По отношение на извършена проверка на оперативните дела на служители от състава на криминална полиция, при Г. били констатирани съществени пропуски в качеството на водената документация. Пропуските били констатирани с резолюция в проверените дела, както и бил даден срок за отстраняване. Соци се, че за заеманата V степен от страна на инспектор Г., същата заема възможната най-висока степен за щата, на който е назначена в група 04 КП „О. купел“. При необходимост от заместване на началника на група, същия определя служител, който да осъществи общото и непосредствено ръководство в

негово отсъствие със заповед на М. М. - началник на Об РУ - СДВР. Твърди, че служителите се определят на базата на специфични качества които притежават, както и възможността да вземат бързи и адекватни решения при възникнали текущи задачи. Във всекидневните отговорности на началник групата влизат текущото планиране на задачите на групата, координиране на действията на служителите, следене на качествено и съвместно изпълнение на текущите задачи, възможността от носене на пряка и лична отговорност по отношение на действия и издавани заповеди по отношение на подчинените му и др. В становището М. сочи, че преписките се разпределят съобразно равна натовареност, като за 2021 г. инсп. Г. има най-малък брой преписки - 38 бр. и 13 бр. постановления за възлагане на ОИМ. За сравнение инсп. М. има 81 бр. преписки и 22 бр. постановления, инсп. К. отработил 30 бр. преписки и 27 бр. постановления за възлагане на ОИМ, инсп. Г. отработил 37 бр. преписки и 32 бр. постановления за възлагане на ОИМ. Посочва, че по отношение на текущите задачи в МВР е предвидено в чл.80, ал.2 ЗМВР изискване за пол - „обиск може да бъде извършен само от лице което принадлежи към пола на обисквания“. Съществуват текущи, специфични задачи извършвани от служителите на „КП“, а именно оперативно проследяване, наблюдение и воденето на някои специфични оперативни беседи със задържани лица и съобразно поведението им се налага да бъде извършено от жена, поради недопускане на разконспириране на действия от страна на МВР или постигане на необходимия и желан резултат. Всяка задача се подбира на база текущ анализ на задачата. По отношение на визирания от Г. случай, а именно: „на 05.03.21г. уведомих по телефона н-к група, че съм с повишено кръвно налягане... при което той с неприкрит заплашителен тон ме попита кой е издал болничния лист и ми каза ще видим тая работа, няма да ти се разминее“, М. сочи, че не му е известен и не може да изрази становище по него. М. посочва, че случай, че инспектор Г. счете, че това е нарушение на етичните правила за работа в МВР или друг нормативен акт, може да подаде сигнал до него, както многократно правила. За описан случай на официално изискване на запис от камери за видеонаблюдение в магазин К., в който Г. пазарувала хранителни продукти по време на болничен, М. М. дава становище, че такъв запис и официално писмо с искане до администрацията на К. не е регистрирано както в деловодната система на РУ, така и да е изготвяно и вхвърлено в магазин К.. Категорично, не му е известно за такъв случай, визиран от Г. и приема, че изложеното не почива на действително настъпили събития. Постъпилите материали в РУ от граждани се докладват от дежурен инспектор към група „Оперативно дежурна част“ на Об РУ - СДВР на началник РУ или зам.-началник РУ, при което се преценява направлението на входящия материал по отношение на компетентност от страна следните сектори „Противодействие на криминалната престъпност“, сектор „Противодействие на икономическата престъпност“, сектор „Охранителна полиция“ и сектор „Разследване“. Материалите, които се разпределят към сектор „П.“, касаят случаи имащи криминален характер и ангажираност със съответен член обвързан в НК. След постъпване на материалите упоменати с резолюция за началник сектор П., същите биват разпределяни към съответна група в сектор „П.“. Групите в сектор „П.“ са както следва: група 01 „Престъпления против личността“, група 02 „Престъпления против собствеността“, група 03 криминална полиция „К. село“, група 04 криминална полиция „О. купел“ и група 05 криминална полиция „В.“. Постъпващите материали за последните три изброени групи, се отработват в съответствие със спазване на териториалния обхват на всяка община. След разпределяне на материала към

съответната група, груповия началник указва със своя резолюция кой служител да извърши проверка. За организацията на деловодната дейност и документооборота в 06 РУ - СДВР има заповед №230з-837/03.11.2020г. на началник 06 РУ – СДВР, указваща деловодния ред. В групи 03, 04 и 05 към 06 РУ-СДВР има въведен квотен обем от длъжността IV степен. За група 04 криминална полиция „О. купел“, където инспектор С. Г. заема щат, има определени два щата на длъжност разузнавач VI - IV степен. Твърди, че щата който заема Г. е за разузнавач VI - V степен, като същата към настоящия момент заема максималното ниво за щата й, а именно V степен. От извършена деловодна справка в деловодството на 06 РУ - СДВР, се установило, че от м. април 2016 г. инспектор С. Г. е служител на същото РУ и до настоящия момент е била във временна неработоспособност по болест със сумарен брой календарни дни 314 /триста и четиринадесет/. За текущата година от 01.01.2021г. до датата на депозиране на становището, била в болничен 21 дни, като към момента същата се намирала отново в болничен. Към писмото са приложени разпечатка от деловодната система на 06 РУ – СДВР за периода от м. март 2018г. до настоящия момент“, заверено копие на протоколи за оценяване на служители от състава на РУ за посочения период, копия на докладни записки от извършвани проверки по изнесени сигнали от страна на инспектор С. Г.. Проверките са възлагани на началници на групи 01 „П.“, група 03 „КП“. Сочи, че видно от приложените справки от извършените проверки и събраните материали, до момента по сигналите на инспектор С. Г. не били открити дисциплинарни нарушения и същите са приети за неоснователни.

В писмено становище вх. №90-04-93/01.06.2021г. А. К. - началник на 04 КГ „О. купел“, Сектор „П.“ при 06 РД - СДВР сочи, че инспектор Г. е назначена в 04 КГ „О. купел“ през м. юли 2019г. Твърди, че поводът за преназначаването ѝ от 05 КГ „В.“ в 04 КГ „О. купел“ бил изключително често отсъствие от работа, несработване с колектива и влизане в постоянен конфликт с други колеги. Относно разпределението на преписките и сложността им - в териториална група преписките се разпределят не на линеен принцип, а на териториален - престъпления извършени в територията, обслужвана от община „О. купел“. Сочи, че всички колеги получават еднакви преписки, а визираните като сложни такива - домашно насилие, сексуално насилие и заплахи са приоритет предимно на 01 КГ, които се занимават предимно с престъпления срещу личността. Посочва, че от началото на годината до момента на депозиране на писменото становище инспектор Г. е служителят с най-малко отработени материали от действащите служители в групата - общо 51. За сравнение инсп. М. отработил 103, инсп. К. - 57, инсп. Г. -71. Относно визираните други служебни ангажименти същите се изпълняват от абсолютно всички служители в групата също. К. прилага заповед, определяща реда за разпределение. Сочи, че стигайки до него, той разпределя материалите за работа по равен брой на всички служители, като пак се спира на горепосочените цифри, от които става видно, че инсп. Г. е с най-малък брой отработени преписки за тази година. Относно допълнителното оценяване СУЦ, К. уточнява, че същите се съставят по азбучен ред за целия състав на РУ. Оценката се формира на базата на 3 основни критерии - присъствие в отчетния период, качество на извършената работа и общ принос в цялостната работа. Сочи, че Г. отсъствала и не участвала в работния процес прекалено често поради различни причини. От момента на назначаването ѝ в 06 РУ-СДВР през м. април 2016г. до момента същата се е намирала в отпуск по болест 314 дни, като и в момента на

представеното становище е в болничен. Твърди, че никой друг служител от групата не е отсъствал толкова продължително. Относно общия принос към работата инсп. Г. е с най-малко отработени преписки за 2021г. Сочи, също, че в териториална група има ограничения за заеманите щатове за разузнавач 4-а степен. И. Г. е назначена на щат разузнавач 5-а - 6-а степен, тоест максимално високата възможна към момента. В линейни групи, като 01 КГ и 02 КГ няма ограничение и при показване на възможности и качества може повече служители да бъдат повишени. Заявява, че не е изискван запис от магазин „К.“ за период, в който жалбоподателката е била в болничен. Сочи, че твърденията на последната не се основават на реално случили се събития. Относно упоменаване на пол, когато трябва да се свърши определена работа, заявява, че се касае единствено за случаите, визирани от нормативната уредба - именно извършване на личен обиск на лице от женски пол при задържане. Към момента Г. продължавала да се намира в болнични, нейните материали отново били преразпределени за работа на други служители, за да бъдат спазени сроковете по същите. Твърди, че многократно се случвало и да бъде извършвана промяна в графика за дежурства, тъй като инсп. Г. предоставяла болничен лист непосредствено преди нейни дежурства. Сочи, че С. Г. постоянно подава жалби и сигнали до различни институции. По всички се извършват проверки. Сигналите са неоснователни, но отнемало много време на колегите му в даване на обяснения, писане на справки, което възпрепятствало работата им. Общият брой на подадените жалби е двуцифрен. К. заявява, че психически тормоз спрямо Г. не е осъществяван никога, единствено изисквал от същата да изпълнява служебните си задължения, както всички останали. Счита, че всички нейни действия и поведението влияят неблагоприятно на останалите служители в групата и сектора, които изпълняват стриктно служебните си задължения.

В допълнително становище вх. №16-11-26/03.06.2021г. А. К. изпраща изисканата информация от отдел „ЧР“ СДВР, относно трудовия стаж на служителите от Сектор „П.“ при 06 РУ-СДВР в МВР и заеманата длъжност.

Постъпило е и писмено становище вх. №90-04-92/01.06.2021г., в което Л. Г. - разузнавач в Сектор „П.“ при 06 РУ - СДВР заявява, че всичко е неистина и измислица с цел да урони престижа и достойнството му. Посочва, че това е поредният сигнал срещу него и колегите му. Счита, че Г. е известна в структурите на СДВР с това, че постоянно подава жалби безпричинно срещу служителите, с които работи. Във връзка с посоченото от Г., че всички мъже в групата се оценяват с оценка 6 на СУЦ заявява, че има трудов стаж около 8 години като оперативен работник и е получавал различни оценки за оценяване СУЦ, но никога не е имал претенции като Г.. Г. сочи, че е запознат, че на последното 6 месечие и тя и той имат оценка 5, но никога не е претендирал за оценка 6, въпреки че Г. в по-голямата си част от времето е в отпуск или болничен. Посочва, че оценката се определя от началника на групата. Посочва, че въпреки стажа му от около 8г. в „Криминална полиция“ и той като колегата му Г. е V степен. Единствено служител с около 20 години стаж е IV степен, но това се дължи на щата в 04 КГ „О. купел“. В становището сочи още, че преписките в групата се разпределят от началник група на случаен принцип. Всеки служител дава по едно дежурство 24 часа на месец. Сочи, че видно от написаното Г. е дала на 27.02.2021г. /февруари 2021/, а следващото ѝ дежурство е през м. март. Уточнява, че

именно на 08.03.2021г. Г. не се явила за даване на дежурство, а предоставила болничен лист, с което създала дискомфорт за цялата група. Във връзка със заявеното от Г. за официално изискване на записи от камери за видеонаблюдение в магазин „К.“ по време на пазаруване на същата, докато е в болничен, Г. заявява, че не е запознат някой да е изисквал такива. Сочи, че той също желае да се провери за случая и да се установи защо С. Г. иска да набеди някой с нейните подозрения. За този случай знае, че Г. е била болничен, тъй като заявила, че е контактна с болно лице и поради тази причина желае да се самоизолира и въпреки това тя обикаляла навън без никакви съображения за здравето на околните. Л. Г. посочва, че служителката не спирала да сезира различни институции и да се опитва да уронва авторитета му. Сочи, че не знае за никакви жалби от граждани, подавани срещу него и колегата му П.. Г. желае Г. или да се конкретизира или да престане да си измисля всевъзможни версии - да го злепоставя и да го набеждава. Отбелязва, че докато замествал началник група, жалбоподателката не изпълнявала разпореждания и не желала да участва в екипната работа. Твърди, че Г. постоянно се държала арогантно. Г. сочи, че в случаите, когато замества началник група, Г. веднага си пускала болничен. Във връзка с работа по преписка за кражба от магазин „К.“ било необходимо да се извърши наблюдение над обекта. Поради това, че е единствената жена в групата Л. Г. ѝ обяснил, че заедно с колега ще извършат наблюдение /мъж и жена/, за да бъде по-трудно да бъдат разконспирирани. Г. заявила, че няма да участва. Г. заявява, че той и колегите му от групата са подложени на постоянен психически тормоз от С. Г., като същата пише докладни записки и сезирала различни институции без никакво основание. Твърди, че всичко това пречи на изпълнението им на служебните задължения. Уточнява, че преди да се премести в 04 КГ „О. купел“ на 06 РУ-СДВР, жалбоподателката била част от екипа на 05 КГ „В.“ 06 РУ-СДВР, като в предишната група нещата били абсолютно идентични от страна на Г., спрямо колегите ѝ от групата и началника на 05 КГ „В.“.

С писмо вх. №90-04-125/09.07.2021г. старши комисар К. М. - ВПД директор на СДВР информира, че с писмо рег. №230000-7510/27.05.2021г. по описа на 06 РУ - СДВР е изпратен отговор, писмено становище и съотносителните документи до КЗД.

Видно от документите по преписката, преди издаване на процесното решение и преди проведеното открито заседание, е изготвен доклад-заключение от определения докладчик по преписка №57/2021г. Страните са уведомени, че проучването е приключило и на основание чл.59, ал.3 от ЗЗДискр., им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката материали, след което същата е била насрочена за разглеждане в открито заседание, за датата на което страните са редовно уведомени. Проведено е едно открито заседание, на което съставът е счел, че преписката е изяснена от фактическа и правна страна, поради което същата е обявена за решаване. На страните е даден 14-дневен срок за писмени бележки по същество.

В оспорената част от решение №308/06.06.2022 г. на Комисия за защита от дискриминация - 5-членен заседателен състав, постановено по преписка №57 по описа за 2021 г., признава за установено, че А. Е. К. - началник на 04 група „Криминална полиция“ - О. К., Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при 06 РУ - СДВР, Л. Г. Г. - разузнавач в 04 група „Криминална полиция“ - О. К., Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при 06 РУ - СДВР и 06 РУ - СДВР,

представявано от началника, не са извършили тормоз при упражняване правото на труд по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. по защитените съгласно чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. признаци „пол“ и „лично положение“, по отношение на С. Л. Г. и е оставила без уважение жалба с вх. №44-00-799/10.03.2021г. и допълнение към нея с вх. №44-00-1183/13.04.2021г., подадени от С. Л. Г..

Решението е съобщено на жалбоподателя на 10.06.2022г., като жалбата срещу него е постъпила в КЗД на 22.06.2022г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок по чл.68, ал.1 ЗЗДискр., от активно процесуално легитимирано лице, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, поради което следва да се приеме, че е допустима. По съществото ѝ съдът взе предвид следното:

Решението е постановено от компетентен орган, в надлежен 5-членен състав с оглед заявените дискриминационни признаци, във валидна писмена форма с реквизити по чл.66 ЗЗДискр. Разпоредбата на чл. 64 от ЗЗДискр. предвижда, че „решенията се вземат с обикновено мнозинство от членовете на заседателния състав и се подписват от него“, като при несъгласие на член от състава с решението на мнозинството последният го подписва с особено мнение, което мотивира. В случая решението е взето единодушно и е подписано от членовете на заседателния състав.

При извършената служебна проверка, съдът приема, че производството пред КЗД е развито законосъобразно съгласно нормите на ЗЗДискр. Комисията е изпълнила регламентираната в закона процедура, като е осигурила упражняването на правото на защита на страните. Спазена е разпоредбата на чл.54 ЗЗДискр., съгласно която след образуването на производство председателят на комисията разпределя преписката на състав, който определя между членовете си докладчик. При осъществяване на своите правомощия комисията е съблюдала задълженията си по чл.56 ЗЗДискр. Органът е спазил формулираното в чл. 9 ЗЗДискр. правило за разпределение на доказателствената тежест в производството за защита от дискриминация, а именно страната която твърди, че е жертва на дискриминация, следва да докаже факти, от които може да се направи *prima facie* (убедителен на пръв поглед) извод, че е налице дискриминация, а ответната страна трябва да докаже, че правото на равно третиране не е нарушено. Извършена е процедура по проучване по смисъла на чл. 55 ЗЗДискр. След приключване на проучването на страните е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката материали и да вземат становище. Докладчикът е изготвил заключение, като е представил преписката на председателя на състава, който е насрочил заседание. Страните са редовно уведомени за проведените заседания, на които са взели участие. Заседанието е било открито, съобразно изискването на чл.61 ЗЗДискр. Фактическата обстановка е правилно изяснена от административния орган. КЗД е събрала всички необходими и относими към случая доказателства, включително и гласни, като е обезпечила и правото на защита на страните. Спазени са изискванията на чл. 36, ал. 3 АПК за проверка и преценка на доказателствата, а в

изпълнение на чл. 35 от кодекса са обсъдени обясненията и възраженията на страните. След изясняване на фактите председателят на състава е дал на страните възможност за становище. Решението е постановено от компетентен орган във валидна писмена форма; подписано е от всички членове на състава.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия състав приема, че оспорваното решение е валиден административен акт, постановен от компетентен орган, във изискуемата писмена форма с реквизити по чл.66 ЗЗДискр - по отношение на установеното нарушение, при спазване на процедурата по издаването му.

При извършена проверка за издаване на оспорваното решение при спазване на разпоредбите на материалния закон, съдът приема следното:

С императивната разпоредба на чл.4, ал.1 ЗЗДискр е забранена всяка пряка или непряка дискриминация, основана, включително на ... лично положение и пол. По смисъла на ал.2 на същата норма пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал.1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства. В разпоредбата на §1, т.7 ДР на ЗЗДискр. е разписано определение на понятието „неблагоприятно третиране”, а именно - всеки акт, действие или бездействие, които водят до по-малко благоприятно третиране на едно лице спрямо друго, въз основа на признаците по чл.4, ал.1 или могат да поставят лице или лица, носители на признак по чл.4, ал.1, в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица, т.е., което пряко или непряко засяга права или законни интереси. Според чл.5 ЗЗДискр., тормозът на основа на признаците по чл.4, ал.1, както и подбуждането към дискриминация, също са вид дискриминация.

От анализа на цитираните норми следва изводът, че за да е налице проява на дискриминация по смисъла на ЗЗДискр е необходимо да са осъществени всички елементи от фактическия състав на приложимата специална правна норма, както от обективна, така и от субективна страна. Неправомерният диференциран подход към дадено лице или определен кръг лица трябва да е обвързан от признак по чл.4 от ЗЗДискр. В този смисъл не е достатъчно да се установи по-неблагоприятно третиране на определен кръг лица в конкретен случай, а е необходимо да се докаже още, че това третиране е извършено съзнателно по някои от признаците, очертани в чл.4 ЗЗДискр, като следва да е налице и пряка причинно-следствена връзка между неблагоприятното отношение и причината за него, като при всички случаи следва да се изразява в някой признак по чл.4, ал.1 ЗЗДискр. Законът цели установяване и санкциониране на всяко поставяне в неравностойно положение според признаците, изброени в разпоредбата на чл.4, ал.1 ЗЗДискр. или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Р. България е страна.

Изрично в разпоредбата на чл. 5 ЗЗДискр. се предвижда също така, че тормозът на основата на признаците по чл. 4, ал. 1 от закона се смята за дискриминация. По смисъла на §1 от ДР на ЗЗДискр, т.1, "тормоз" е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и

създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда. С разпоредбата на §1, т.1 от ЗЗДискр., която дефинира тормоза, законодателят не санкционира абстрактни съждения, писания и идеи, насочени към неопределен кръг лица, носители на защитени признаци, а конкретно поведение /изразено чрез слово, писмо, телодвижение и пр./, насочено срещу конкретно лице или лица и накърняващо правата и доброто им име. Колкото до тълкуването на пар. 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. /"създаване на враждебна, обидна или застрашителна среда"/, се приема, че то има предвид създаването на атмосфера, наситена с враждебност на конкретно място – работно място, учебно заведение, държавно учреждение, търговски обект и пр. С тълкуване на §1, т.1 ДР ЗЗДискр налага извод за необходимостта от кумулативно наличие на нежелано поведение, което има за цел или резултат накърняване на достойнството на конкретно лице, и създаване за него на враждебна, обидна или застрашителна среда. Тази среда като вид социум следва да е с конкретно обособима топография – частен или търговски обект, работно място, учреждение, университет, училище, религиозен храм, дом и др. Следва да се има предвид, че за да е осъществен съставът на „тормоз“, както законът го урежда – чл. 5 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр., не е необходимо деецът да е целял да тормози, достатъчно е само резултатът да е такъв – т.е. поведението, основано на някой от защитените признаци, да е нежелано от субекта и да е възприемано от последния като накърняващо достойнството му и създаващо враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашаваща среда.

Жалбоподателят Г. сочи, че спрямо нея е извършено неравно третиране от страна на А. Е. К. - началник на 04 група „Криминална полиция“ - О. К., Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при 06 РУ - СДВР, Л. Г. Г. - разузнавач в 04 група „Криминална полиция“ - О. К., Сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ при 06 РУ – СДВР и началника на 06 РУ – СДВР. Неравното третиране се свързва с действия по започване на дисциплинарна проверка срещу нея за несъществуващо нарушение на служебната дисциплина, неценяването ѝ с отлична оценка (СУЦ), вписана е за 24-часово дежурство на 08.03.2021 г., въпреки, че е единствена жена в групата; официално са изискани на записи от камери за видеонаблюдение в магазин „К.“ в който Г. пазарувала хранителни продукти по време на болничен; единствено Г. не е замествала началник-група при негово отсъствие; неповишаването ѝ в степен; упоменаване на пола ѝ като „служител който трябва да извърши дадена дейност заради пола си“ и др. В жалбата са описани факти, чрез които Г. се опитва да докаже, че спрямо нея на работното ѝ място е упражняван системен тормоз.

В процесния случай, не се установява посоченото от Г. в жалбата до КЗД да представлява дискриминация под формата на „тормоз“ по смисъла на чл.5 от ЗЗДискр. Липсват факти, които да установяват, че някой от посочените в жалбата ѝ признаци е повод за някакъв вид негативно отношение. Напротив, описаните обстоятелства сочат, че всички конфликти, пререкания и стълкновения на работното място са свързани единствено с изпълнение на възложените служебни задачи и със служебната дисциплина. По преписката не са установени дискриминационни критерий по определяне на съответните служебни задължения на служителката и на останалите служители. Личните възприятия на Г. относно атмосферата и средата за работа също

не обосноват тормоз по смисъла на 33Дискр.

Недоказано остава твърдението, че спрямо Г. е извършен тормоз на работното ѝ място по признак „лично положение“ и „пол“. По делото се установи, че извършената работа в 04 КГ при 06 РУ-СДВР се оценява на всяко шестмесечие, по изложени общи критерии за Криминална полиция, заложен за всички районни управления, след съставяне на протокол с оценките на всички служители в група и сектор. При несъгласие с дадена оценка, е дадена възможност оценяваният служител да обжалва съответната оценка пред директора на СДВР. Протоколите за оценка се съставят по азбучен ред за целия състав на РУ. Оценката се формира на базата на 3 основни критерии - присъствие в отчетния период, качество на извършената работа и общ принос в цялостната работа. От момента на назначаването на Г. в 06 РУ-СДВР през м. април 2016г. до момента същата се е намирала в отпуск по болест 314 дни. Относно общия принос към работата инсп. Г. е с най-малко отработени преписки за 2021г. От м. юли 2019г., когато била назначена на работа в 04 КГ до момента същата изготвила 7 заповеди за задържане на лице за срок до 24 часа, докато инсп. Г. изготвил 18, а инсп. М. - 8. Отделно от това видно от Протоколите за индивидуална оценка на резултатите на служителите от 06 РУ СДВР за II-ри отчетен период на 2018г. жалбоподателката е получила оценка 6, през I-ви отчетен период на 2019г. Г. е получила оценка 4, но същата оценка е получил и Л. Г.. За II-ри отчетен период на 2019г. и Г. и К. са получили оценки 5. За 2020г. и за първи и за втори отчетни периоди, жалбоподателката е получила оценка 5, но следва да се отбележи, че за първия отчетен период 5 има и М. М. - служител на 04 КГ при 06 РУ СДВР, а за втория отчетен период освен Г., оценка 5 има и ответникът Г.. Въз основа на изложеното, съставът отхвърля твърдението на жалбоподателката, че именно тя била оценявана с най-ниски оценки.

Не се доказва и по- неблагоприятно третиране на Г. в сравнение с другите служители на 04 КП при 06 РУ СДВР, по отношение на разпределяне на постъпилите преписки. Видно от доказателствата по делото жалбоподателката има 38 бр. преписки и 13 бр. постановления за възлагане на оперативно-издирвателни мероприятия /ОИМ/. За сравнение инсп. М. има 81 бр. преписки и 22 бр. постановления за възлагане на ОИМ, инсп. К. е отработил 30 бр. преписки и 27 бр. постановления за възлагане на ОИМ, инсп. Г. е отработил 37 бр. преписки и 32 бр. постановления за възлагане на ОИМ. Не се спори също, че за периода 01.01.2021г. - 01.06.2021г. Г. има отработени 51 материала, а останалите инспектори - М. – 103 бр., К. – 57 бр., Г. – 71 бр.

Не е налице осъществен тормоз по смисъла на чл.5 от 33Дискр., във връзка с изготвяне на графика за 24-часовото дежурство за 2021 г. Не се спори, че 24-часовите дежурства в 04 КП при 06 РУ СДВР се дават един път месечно. Както самата Г. посочва, същата е била 24-часово дежурство на 27.02.2021г., и на 08.03.2021г., на което не се явила, тъй като представила болничен лист. Двете дежурства макар и с малък времеви интервал едно от друго, са в два календарни месеца (за м. февруари 2021г. и за м. март 2021г.). Видно от представените графици от 01.01.2021г. до 27.05.2021г. С. Г. е положила 5бр. 24-часови дежурства и 8 бр. дежурства за разположение /за почивни и празнични дни/. За същия период останалите служители на 04 КГ СПКП при 06 РУ СДВР са положили следните дежурства: инсп. К. К. има 5

броя положени 24-часови дежурства и 6 броя на разположение, инсп. Л. Г. има положени 4 броя 24-часови дежурства и 8 броя на разположение. И. М. М. има 18 бр. дежурства на разположение /за почивни и празнични дни/, като същият не дава 24-часови дежурства поради здравословни причини. Само по себе си обстоятелството, че е включена в графика за дежурства на осми март, който не е и празничен ден по смисъла на чл.154 КТ, не създава за нея среда, която да се квалифицира като „тормоз“. От изложеното се обосновава извод, че жалбоподателката не е неравно третирана, тъй като служителите в 04 КП при 06 РУ СДВР са с еднаква натовареност.

Съответни на закона и на доказателствата по делото са изводите на КЗД, че С. Г. заема максималното ниво за щата й - V степен в 04 КП при 06 РУ СДВР. В групи 03 криминална полиция „К. село“, група 04 криминална полиция „О. купел“ и група 05 криминална полиция „В.“ има въведен квотен обем от длъжността IV степен. За 04 група Криминална полиция „О. купел“, са определени два щата на длъжност разузнавач VI - IV степен и разузнавач VI - V степен. Щата, който заема Г. е за разузнавач VI - V степен, като към момента същата заема максималното ниво за щата й - V степен. Служители, които заемат длъжност разузнавач VI - V степен, със значително по-голям стаж от жалбоподателката С. Г. (с трудов стаж в МВР 13г. и 6 месеца), както като цяло в МВР, така и в сектор „Противодействие на криминалната престъпност“ са инспектор А. Б. Р., разузнавач V степен, трудов стаж 21г. и 5 месеца, заемана длъжност в Сектор „П.“ от 03.12.1999г., инспектор С. А. С., разузнавач V степен, трудов стаж 20г. и 1 месец в Сектор „П.“, инспектор Ц. Х. Б., разузнавач V степен, трудов стаж 15г. и 7 месеца, в Сектор „П.“, инспектор Д. И. Клисурски, разузнавач V степен, трудов стаж в МВР 19г. и 10 месеца, в Сектор „П.“ от 17.07.2001г.

Не се доказват и твърденията за осъществена дискриминация, във връзка, с участие на Г. в специализирани полицейски операции (СПО). По делото е представена деловодна справка от деловодството на 06 РУ – СДВР, от която се установява, че има регистрирани заповеди за задържане от инспектор Г. - общо 7 броя за периода от юни 2019г. /от тогава заема длъжност в 04 КП О. купел/ до момента. За справка същия период от време инспектор М. има изготвени 8 бр. заповеди за задържане, инспектор Г. има изготвени 18 бр. заповеди за задържане. Предвид изложеното се обосновава извод, че по отношение на текущите задачи за провеждане на СПО по направление на линия и такива на териториален признак, както и задачи свързани със задържане и довеждане на лица установени, като извършители на престъпление или такива, за които има данни, че извършили престъпление, вземат участие всички служители от състава на КП.

По отношение на твърденията на жалбоподателката, че се споменавал пола й, когато трябвало да се свърши дадена дейност, правилно КЗД е приела, че конкретни дейности по ЗМВР могат да бъдат извършени единствено от Г. (пр. чл.80, ал.2 от ЗМВР), предвид, че е единственият служител в групата от женски пол.

Твърденията на Г., че официално били изискани записи от камери за видеонаблюдение в магазин „К.“ в който пазарувала хранителни продукти по време на болнични, са недоказани. Не се установи в деловодната система на районното

управление да е регистрирано официално писмо с искане до администрацията на К., както и не е изготвяно и вхотирано в магазин К..

Относно твърдението, че само Г. не е замествала прекия си ръководител, следва да се има предвид, че при необходимост от заместване на началника на група, същия определя служител, който да осъществи общото и непосредствено ръководство в негово отсъствие. Служителите се определят на базата на специфични качества, които притежават, както и възможността да вземат бързи и адекватни решения при възникнали текущи задачи, а не по отношение на това кой служител от какъв пол е и дали е замествал или не.

Недоказано е и твърдението, че при подаден от Г. сигнал за нарушение от страна на инсп. Г., не се образувала преписка или проверката не открива нарушения от негова страна. По преписката са приложени копия на докладни записки от извършвани проверки по изнесени сигнали от страна на инспектор С. Г.. Проверките са възлагани на началници на групи 01 „П.“, група 03 „КП“. Видно от приложените справки от извършените проверки и събраните материали, до момента по сигналите на инспектор С. Г. не са открити дисциплинарни нарушения и същите са приети за неоснователни.

Твърдението, че предложението на А. К. от 08.03.2021г., с което намаляла сумата, която Г. получава за специфични условия на труд от 171 лв. на 38 лв. е дискриминационно, е неоснователно. По делото се установи, че решението за това е взето след извършена планова проверка на оперативните дела за 2021 г., при което административният орган е приел, че са констатирани сериозни пропуски във водената от Г. документация, предвид което са поставени срокове за отстраняването им. Отделно от това при проверката е установено, че за 2021 г. Г. няма приключено нито едно оперативно дело. В тази връзка е изготвено предложение за намаляване на т.н. „оперативни пари“. След като са изпълнени резолюциите и са отстранени пропуските, е изготвено предложение за повишаване на сумата на първоначалния процент на Г.. Т.е. макар и Заповед №513з-2260/19.03.2021г. на директора на СДВР, с която е намалена сумата за специфични условия на труд, да е незаконосъобразна /отменена е с решение №834/15.02.2022г. по адм.д.№4116/2021г. по описа на АССГ, потвърдено с решение по адм.д.№3549/22 на ВАС-Пето отделение/, не се установява горното решене да е взето с оглед защитените признаци „пол“ и „лично положение“.

Предвид изложеното, съдът приема, че не е налице елемент от фактическия състав на тормоза - накърняване на достойнството и създаване на нежелана в отрицателен аспект среда по отношение на обекта на дискриминация по делото. В случая не се установява действията и разпорежданията на заинтересованите страни да целят създаването на враждебна, обидна или застрашителна среда за инспектор Г.. Установените действия и разпореждания на ръководни служители на СДВР са свързани и представляват разпореждания във връзка с работата, такива по повод дисциплината, оценката на изпълнението на служебните задължения и не представляват тормоз по смисъла на ЗЗДискр., тъй като са извършени единствено и само във връзка с дейността, осъществявана от дирекцията и съответния отдел и не са мотивирани от посочените от жалбоподателката признаци. Несъгласието на

жалбоподателката със създадената организация на работа, с решенията на прекия ръководител с протичане на трудовия процес, с разпределението на работата, с дисциплината, със сроковете за изпълнение на служебните задачи и с оценката от атестирането не води до извод за извършен тормоз, тъй като негативният ефект не е предизвикан и не се основава на някой от предвидените в закона признаци и конкретно на посочените от него, а е израз на дисциплинарни правомощия на ръководителите по администриране на служебните задачи и по контрола за изпълнение на дейността. Конкретните разпореждания, се обосновават от начина на изпълнение на служебните задължения, като липсват факти и доказателства тези волеизявления да са свързани с някакъв белег, качество или признак, присъщи на лицето, които го отличават от останалите лица и които са основание за демонстрираното към него поведение и отношение и които се включват се в признака „лично положение“ или „пол“. С оглед на това, за процесния случай настоящият състав прави извод, че не са налице и елементите на фактическия състав на тормоза, на основаната на признаците „лично положение“ и „пол“, по отношение на С. Г..

По изложените съображения съдът намира, че не е доказан фактическият състав на дискриминация под формата на „тормоз“ по смисъла на чл. 5 от ЗЗДискр. във вр. с § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. След като не е безспорно установено наличието на тормоз по признаците „лично положение“ и „пол“ по отношение на С. Г., законосъобразно е решението, с което се установява, че от страна на заинтересованите страни не е извършена дискриминация по смисъла на ЗЗДискр.

Напълно се споделят и изводите на КЗД, че от страна на 06 РУ - СДВР, представлявано от началника, не е извършило нарушение на чл.17 и чл.20 от ЗЗДискр. Съгласно цитираните разпоредби работодател получил оплакване от работник или служител, който се смята за подложен на тормоз на работното място, е длъжен незабавно да извърши проверка, да предприеме мерки за прекратяване на тормоз, както и за налагане на дисциплинарна отговорност, ако тормозът е извършен от друг работник или служител, както и да прилага еднакви критерии при налагане на дисциплинарни наказания без оглед на признаците по чл.4, ал.1 от ЗЗДискр. От представените с преписката писмени доказателства се установява, че Г. е подавала сигнали до Дирекция „Инспекторат“ - МВР, но след извършени проверки по сигналите не са открити дисциплинарни нарушения и същите били приети за неоснователни.

Предвид горното, доколкото не се установява А. Е. К., Л. Г. Г. и 06 РУ - СДВР, представлявано от началника да са извършили горните нарушения, жалбата ще следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, разноските са в тежест на жалбоподателя, като ответникът и заинтересованите страни са упражнили своевременно правото си да поиска присъждането им. Ето защо и на основание чл.143, ал.3 АПК, във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът присъжда на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер 100 лева и на ЗС 06 РУ – СДВР - юрисконсултско възнаграждение в размер 100 лева. На ЗС А. К. следва да се

присъдят съдебни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 500лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Второ отделение, 31-ви състав:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Л. Г. срещу Решение №308/06.06.2022 г. на Комисия за защита от дискриминация - 5-членен заседателен състав, постановено по преписка №57 по описа за 2021 г.

ОСЪЖДА С. Л. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисия за защита от дискриминацията съдебни разноски в размер на 100 (сто) лв.

ОСЪЖДА С. Л. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебни разноски в размер на 100 (сто) лв.

ОСЪЖДА С. Л. Г., ЕГН [ЕГН], да заплати на А. К., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 500 (петстотин) лв. адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: